

dyrt kjøbt, ogsaa fra Sogneraadsmedlemmernes Standpunkt, ved en sliq forbigaaende Behyrdselse.

Andre af Udvalgets Medlemmer, der ikke ansee det tilraadeligt at paalægge Sogneraadene en saadan Byrde med det dermed forbundne Ansvar, formene, at Opkrævningen, burde overdrages til en for en større Kreds (2 à 3 Amter) ansat og lønnet Mand, der skulde indfinde sig til visse Tider i Kredens Kjøbstæder eller andre beqvemt beliggende Steder i Kredsen for at modtage Skatterne og qvittere for samme.

De Amtsforvalterne hidtil overdragne Udbetalinger kunde henlægges til Soldoppehørselsembedsmændene overalt i Landet udenfor Hovedstaden. Dette vilde medføre en stor Lettelse for dem, der skulde have de herhenhørende Udbetalinger, idet de istedet for 25 Amtstuer vilde have circa 70 Soldoppehørselssteder, hvor de kunde henvende sig. Udbetalingsbeløbene vilde blive saameget ringere for ethvert Soldsted, som disses Antal var større end Amtstuenes, og i Mangel af tilstrækkelige Midler paa et enkelt Sted i særegne Tilfælde vilde Finansministeren have det i sin Magt, at beordre Communalbestyrelserne eller den bestfittede Skatteassesserer at indbetale deres opkrævede Beløb til det paagjældende Soldcontoir, istedetfor at indsende dem til Finanshovedkassen.

Man havde saaledes tænkt at kunne foreslaae følgende Ordning:

1) De Forretninger, som udenfor den egentlige Skatteberegning, Skatteoppebørsel og Udbetaling for Tiden paahvile Amtsforvalterne, skulde henlægges:

- hvad Skovassesserforretningerne angaaer, til Forstvejenets Embedsmænd;
- hvad den kongelige Godsinspektion angaaer til dertil egnede, særlig antagne Mænd;
- og
- isvrigt under de henholdsvis Politimestre.

2) Skatteberegningen skulde foretages enten i Finansministeriet eller for hver Amtsradskredses Vedkommende af den paagjældende Dverovrighed.

Skattejedler for enhver Skatteyder, med Angivelse af hvad han i hver enkelt Skat har

at betale, skulde udfærdiges sammeledes og udsendes gennem Communalbestyrelserne til vedkommende Ydere.

3) Skatteopkrævningen skulde foregaae enten saaledes, at Afgifterne ved Forsaldstiden indbetaltes af Skatteyderne paa visse ved Kirkestævne forud berammede Tider: sagnestis, mod Dwittering paa Skattejedlen til de Medlemmer af Sogneraadet, som indkrævede vedkommende communale Bidrag, forsaavidt de ikke som Hæstere vare forpligtede til at indbetale dem paa Godscontoiret, hvorefter de paagjældende Modtagere vare ansvarlige for de Beløb, de havde modtaget, og som de snarest muligt skulde indsende gennem nærmeste Postcontoir til Finanshovedkassen, forsaavidt Finansministeren ikke havde beordret dem indsendte til nogen anden offentlig Kasse; eller saaledes, at en dertil for en større Kreds ansat Oppehørselsembedsmand til Forsaldstidene skulde indfinde sig paa flere for Yderne bekvemme Steder i Kredsen til visse forud bestjendtgjorte Tider, for at modtage Skatterne imod Dwittering paa Skattejedlerne.

For Kjøbstædernes Vedkommende bleve disse Forhold at ordne i Etighed med, hvad der endelig maatte blive bestemt for Landcommunerne.

4) Udbetalinger, der hidtil ere skete gennem vedkommende Amtstuer, skulde deretter foregaae paa samtlige Soldoppehørselscontoirer, til hvilke Finansministeren i fornødent Fald kunde lade afgive visse Dele af de opkrævede Skattebeløb.

En saadan Ordning vilde i ethvert Fald medføre en ikke ringe Beparelse.

Dette Forslag mødte imidlertid en saa afgjort Modstand hos Finansministeren, at det ikke for Tiden lader sig fastholde, naar man ønsker Lovforslaget gennemført i denne Samling; men Fleertallet har anset det for hensigtsmæssigt desuagtet at fremsætte det i nærværende Betænkning, for at henlede Opmærksomheden derpaa ved Lovens næste Revision.

Mindretallet har ikke turdet slutte sig til Fleertallets foran fremsatte Forslag, men formener, at Amtsforvalterne heller ikke i Fremtiden ville kunne undværes. Derimod har hele Udvalget forenet sig om at foreslaae, at disse Em-